

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 392/25
29.1.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Звонар, адвокат из Београда, Др Александра Костића 19/24, против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, Косовска 31, ради дуга, одлучујући о жалбама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 1879/24 од 1.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.1.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 1879/24 од 1.10.2024. године, у другом и трећем ставу изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 1879/24 од 1.10.2024. године, у четвртном ставу изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија – Високи савет судства – Виши суд у Београду да тужиоцу АА из ..., на досуђени износ од 420.750,00 динара исплати законску затезну камату почев од 7.5.2021. године, па до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у петом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 1879/24 од 1.10.2024. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија – Високи савет судства – Виши суд у Београду да тужиоцу АА из ... на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 124.180,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1879/24 од 1.10.2024. године,

првим ставом изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 21.3.2024. године. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 420.750,00 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу поред досуђеног износа из става другог изреке пресуде исплати износ од још 391.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 7.5.2021. године, па до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ из става другог изреке пресуде исплати законску затезну камату почев од 7.5.2021. године, па до исплате. Петим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Благовремено изјављеним жалбама тужилац и тужена побијали су првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник Републике Србије број 72/11...18/20) и то тужилац у трећем, четвртм и петом ставу изреке, а тужена у другом ставу изреке.

Тужилац је доставио одговор на изјављену жалбу тужене.

Тужилац и тужена су трошкове другостепеног поступка опредељено тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца делимично основана, а да жалба тужене није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она жалбом тужиоца неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стања у списима, решењем Вишег суда у Београду К 3973/10 од 22.11.2013. године, тужилац је постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном ББ, коме је на терет стављено извршење кривичног дела из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 35 Кривичног законика. Тужилац је за предузете радње у својству браниоца по службеној дужности дана 31.3.2021. године, поднео Вишем суду у Београду захтев за накнаду трошкова у укупном износу од 480.750,00 динара, док је дана 28.4.2021. године истом суду поднео захтев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од од 22.500,00 динара. Трошкови су опредељени у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121 од 24.12.2012. године, број 99 од 15.7.2020. године и број 37 од 14.4.2021. године), са већ урачунатим умањењем прописаним Правилником о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности. По захтеву тужиоца није поступљено у року од три месеца од дана достаљања трошковника, па је дана 25.2.2022. године поднео тужбу у овој парници којом је тражио да се обавезе тужена да му исплати укупан износ од 503.250,00

динара. Тужилац је поднеском од 21.3.2024. године преиначио тужбу у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 43/23 од 26.5.2023. године) и тужбени захтев определио на износ од 812.250,00 динара.

Према трошковнику тужиоца од 31.3.2021. године, тужилац је поднео Вишем суду у Београду захтев за накнаду трошкова поступка у предмету К 3973/10 у укупном износу од 961.500,00 динара, а који се односе на одбрану окривљеног на једанаест одржаних главних претреса у укупном износу од 361.500,00 динара, одбрану окривљеног на двадесет одложених главних претреса у укупном износу од 330.000,00 динара, за састав шест поднесака (од 27.10.2014. године, 8.5.2019. године, 18.10.2019. године, 7.10.2019. године, 3.12.2020. године и 30.3.2021. године) у укупном износу од 90.000,00 динара, за разматрање списка предмета (дана 15.1.2016. године, дана 3.3.2017. године, дана 4.4.2017. године, дана 27.4.2017. године, дана 30.5.2019. године, дана 22.6.2020. године, дана 10.9.2020. године и дана 19.3.2021. године) у укупном износу од 120.000,00 динара, као и за састав жалбе на првостепену пресуду од 29.3.2021. године у износу од 60.000,00 динара, који трошкови су умањени за 50% по Правилнику о висини награде за рад адвоката по службеној дужности, па су опредељени на укупан износ од 480.750,00 динара.

Према трошковнику тужиоца од 28.4.2021. године, тужилац је поднео Вишем суду у Београду захтев за накнаду трошкова поступка у предмету К 3973/10 за предузете радње одбране окривљеног и то за састав одговора на жалбу од 2.4.2021. године у износу од 30.000,00 динара и за састав поднеска од 21.4.2021. године у износу од 15.000,00 динара, што укупно износи 45.000,00 динара, који трошкови су умањени за 50% по Правилнику о висини награде за рад адвоката по службеној дужности, па су одпредељени на укупан износ од 22.500,00 динара.

Према увиду у списе Вишег суда у Београду К 64/22, чији саставни део између осталих чине списи предмета К 3973/10, произлази да је решењем Вишег суда у Београду К 3973/10 од 22.11.2013. године тужилац постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном ББ. У својству браниоца окривљеног тужилац је приступио на двадесет одложених главних претреса (дана 4.3.2014. године, дана 16.5.2014. године, дана 5.9.2014. године, дана 28.4.2015. године, дана 17.7.2015. године, дана 2.10.2015. године, дана 30.11.2015. године, дана 27.5.2016. године, дана 5.9.2016. године, дана 28.10.2016. године, дана 31.1.2017. године, дана 31.10.2017. године, дана 2.4.2018. године, дана 3.9.2018. године, дана 19.11.2018. године, дана 11.2.2019. године, дана 22.5.2019. године, дана 7.7.2020. године, дана 23.9.2020. године и дана 3.11.2020. године), као и на једанаест одржаних главних претреса и то дана 11.2.2015. године (време трајања 10,00 – 12,10 часова), дана 11.3.2015. године (време трајања 12,30 – 14,15 часова), дана 27.5.2015. године (време трајања 12,00 – 12,30 часова), 27.1.2016. године (време трајања 10,00 – 12,00 часова), дана 21.3.2017. године (време трајања од 10,00 – 12,15 часова), дана 10.5.2017. године (време трајања 10,00 – 11,40 часова), дана 23.1.2018. године (време трајања 12,00 – 13,35 часова), дана 9.7.2019. године (време трајања од 10,00 – 11,20 часова), дана 22.1.2020. године (време трајања 14,25 – 15,00 часова), дана 11.3.2020. године (време трајања од 13,10 – 14,00 часова) и дана 2.2.2021. године (време трајања 12,00 – 13,00 часова). У списима предмета постоји пет поднесака

састављених од стране тужиоца и то поднесак од 27.10.2014. године, којим обавештава суд да је спречен да приступи на главни претрес, поднесак од 8.5.2019. године, којим обавештава суд да је променио седиште адвокатске канцеларије, поднесак од 18.10.2019. године, којим обавештава суд да је болестан и да неће моћи да приступи на главни претрес, поднесак од 7.10.2020. године, којим обавештава суд да је променио седиште адвокатске канцеларије и поднесак од 3.12.2020. године којим моли суд за одлагање главног претреса. Тужилац је као бранилац по службеној дужности вршио увид и разгледао списе предмета дана 15.1.2016. године, дана 3.3.2017. године, дана 4.4.2017. године, дана 30.5.2019. године, дана 22.6.2020. године и дана 19.3.2021. године. Трошковник за накнаду трошкова у својству браниоца по службеној дужности тужилац је поднео Вишем суду у Београду дана 31.3.2021. године. Виши суд у Београду донео је пресуду К 3973/10 дана 2.2.2021. године на коју је тужилац - бранилац окривљеног, изјавио жалбу дана 29.3.2021. године, а дана 2.4.2021. године саставио је одговор на жалбу, док је поднеском од 21.4.2021. године обавестио суд да је окривљени претрпео тешку телесну повреду, доставио медицинску документацију на те околности и навео се да исте треба ценити уз остале жалбене наводе. Даном 28.4.2021. године тужилац је испоставио Вишем суду у Београду и трошковник за одбрану окривљеног у коме је тражио да му се исплати износ 30.000,00 динара на име састава одговора на жалбу од 2.4.2021. године и износ од 15.000,00 динара на име састава поднеска од 21.4.2021. године. Пошто тужиоцу нису исплаћени трошкови кривичног поступка, поднео је тужбу у овој парници 25.2.2022.године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са одредбама чланова 17 став 1, 277 став 1 и 324 Закона о облигационим односима и одредбама чланова 261 став 2 тачка 7 и став 4, 262 и 265 став 6 Законика о кривичном поступку оценио да тужиоцу припада право на исплату награде за радње које је предузео у својству браниоца по службеној дужности окривљеног ББ у кривичном поступку који се водио пред Вишим судом у Београду, па је полазећи од запрећене казне затвора за кривично дело које је окривљеном ББ стављено на терет, применом члана 15 и Тарифног броја 1 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121 од 24.12.2012. године, број 99 од 15.7.2020. године и број 37 од 14.4.2021. године), утврдио да основица за обрачун награде у конкретном случају износи 30.000,00 динара (30,00 динара x 1.000,00 поена). Првостепени суд је оценио да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности на име приступа на двадесет одложених главних претреса припада износ од по 16.500,00 динара, сходно Тарифном броју 1 и 3 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а који износ представља 50% од основице из Тарифног броја 1 – 15.000,00 динара, увећан за 50 поена – 1.500,00 динара на име започетог сата, што све укупно износи 330.000,00 динара. Првостепени суд је закључио да сходно нведеним Тарифним бројевима Тарифе о наградама и накнаде трошкова за рад адвоката тужиоцу на име одбране окривљеног на два одржана главна претреса са три започета сата припада износ од по 34.000,00 динара - основица од 30.000,00 динара увећана за укупно 150 поена на име три започета сата, односно 4.500,00 динара, на име одбране окривљеног на шест одржаних главних претреса са два започета сата у износу од по 33.000,00 динара - основица од 30.000,00 динара увећана за укупно 100 поена на име два започета сата, односно 3.000,00 динара, као и на име одбране окривљеног на још три одржана главна претреса са започетим једним сатом у износу од по 31.500,00 динара - основица

од 30.000,00 динара увећана за 50 поена на име једног започетог сата, односно 1.500,00 динара, што све укупно за одбрану на одржаним главним претресима износи 361.500,00 динара. Полазећи од Тарифног броја 5 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, првостепени суд је закључио да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности припада награда на име састављања одговора на жалбу у износу од 30.000,00 динара (основица за обрачун из Тарифног броја 1) и награда на име састављања жалбе на пресуду у износу од 60.000,00 динара (основица за обрачун из Тарифног броја 1 увећана за 100%). Првостепени суд је оценио да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности припадају трошкови на име састава поднеска од 21.4.2020. године, којим је обавестио суд да је окривљени претрпео тешку телесну повреду, за коју је доставио медицинску документацију и навео да исту треба ценити уз остале жалбене наводе, имајући у виду да у истом указује на чињенице које говоре у прилог одбрани окривљеног, па је висину накнаде одредио у складу са Тарифним бројем 4 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у износу од 15.000,00 динара (50% накнаде из Тарифног броја 1). Првостепени суд је даље оценио да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности припада износ од 15.000,00 динара на име састава трошковника од 31.3.2021. године, сходно ставу 2 Тарифног броја 4 напред наведене тарифе, имајући у виду да исти представља „остале поднеске у кривичном поступку“ за које је предвиђена накнада у висини од 50% од основице из Тарифног броја 1. У погледу састава поднесака од дана 27.10.2014. године, од дана 8.5.2019. године, од дана 18.10.2019. године, од дана 7.10.2020. године и од дана 3.12.2020. године, првостепени суд је оценио да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности не припада накнада за наведене радње, имајући у виду да су процесног карактера, да је тужилац њима обавештавао суд о промени седишта своје адвокатске канцеларије и да је спречен да приступи на главни претрес, те да се не односе на радње одбране окривљеног за које би истом припадала накнада. Полазећи од Тарифног броја 79 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, узимајући у обзир дужину трајања кривичног поступка, сложеност истог, кривично дело које је стављено на терет окривљеном, као и обимност списка предмета, првостепени суд је закључио да је тужиочев захтев за исплату награде на име два увида у списе предмета основан и да му на име истих припада износ од по 15.000,00 динара (50% награде прописано за поднеске којима се покреће поступак чији списи се разматрају), док је у преосталом делу за исплату награде на име још шест увида у списе предмета захтев тужиоца оценио као неоснован. Приликом одлучивања о висини награде која тужиоцу припада за радње одбране предузете у својству браниоца по службеној дужности, првостепени суд је применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121 од 24.12.2012. године, број 99 од 15.7.2020. године и број 37 од 14.4.2021. године) која је важила у време предузимања радњи браниоца у том поступку и испостављања трошковника, имајући у виду да се Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката од 3.6.2023. године, не може примењивати на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступању на снагу, јер као такве нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, посебно узимајући у обзир питање предвидивости као дела права на правично суђење у односу на странку када сноси терет накнаде трошкова поступка.

Првостепени суд је имајући у виду наведено, оценио да тужиоцу припадају трошкови на име накнаде и награде за предузете радње одбране браниоца по службеној

дужности у поступку који се водио пред Вишим судом у Београду К 3973/10 и то за приступ на двадесет неодржаних главних претреса у износу од 330.000,00 динара, за одбрану окривљеног на једанаест одржаних главних претреса у износу од 361.500,00 динара, за састав жалбе и одговора на жалбу у износу од 90.000,00 динара, за састав једног поднеска и трошковника износ од 30.000,00 динара и за два увида у списе предмета износ од 30.000,00 динара, што укупно износи 841.500,00 динара, па је сходно Правилнику о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности обавезао тужену да тужиоцу исплати 50% од наведеног износа, односно 420.750,00 динара, док је у преосталом траженом делу до износа од 812.250,00 динара одбио као неоснован тужбени захтев.

Одлучујући о захтеву тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ главнoг дуга почев од 7.5.2021. године, па до исплате, првостепени суд је оценио да је тужилац у испостављеним захтевима за исплату трошкова кривичног поступка определио трошкове које потражије, али није истовремено испоставио захтев за исплату законске затезне камате, те такав захтев не може бити предмет тужбеног захтева у посебној парници, па је исти одбио као неоснован.

Према оцени Апелациoног суда у Београду, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целисти прихвата и Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Одредбом члана 261 став 1 Законика о кривичном поступку прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до завршетка, а ставом 2 тачка 7 истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају, поред осталог, награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 261 став 4 Законика о кривичном поступку прописано је да се трошкови из става 2 тачка 1 до 6 овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76) и постављеног пуномоћника (члан 59 и члан 103 став 3), у поступку због кривичних дела за која се гони по службеној дужности, исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду да је у поступку пред првостепеним судом утврђено да је тужилац решењем Вишег суда у Београду К 3973/10 од 22.11.2013. године, постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном ББ, да је у истом кривичном поступку поднео захтев за накнаду трошкова поступка за предузете радње одбране окривљеног, о којим трошковима није одлучено и да исти нису исплаћени тужиоцу, правилно је првостепени суд обавезао тужену да тужиоцу исплати износ дуга од 420.750,00 динара, правилно оцењујући да тужиоцу на име накнаде и награде за предузете радње одбране у својству браниоца по службеној дужности припадају трошкови за приступ на двадесет неодржаних главних претреса, за одбрану окривљеног на једанаест одржаних главних претреса, за састав жалбе и одговора на жалбу, за састав једног поднеска и трошковника и за два увида у списе предмета.

Без утицаја су жалбени наводи тужене којима се указује да тужиоцу – браниоцу по службеној дужности не припада право на накнаду трошкова поступка за састав поднесака којима је тужилац достављао обавештења о обустави рада адвоката, о промени седишта адвокатске канцеларије и о својој спречености да приступи на главни претрес, с обзиром на то да првостепени суд побијеном одлуком тужиоцу није ни досудио трошкове састава поднесака наведене садржене и то поднесака од 27.10.2014. године, 8.5.2019. године, 18.10.2019. године, 7.10.2019. године, 3.12.2020. године и 30.3.2021. године, правилно оцењујући да су исти процесног карактера, односно техничке природе, из ког разлога је неосновано и жалбено указивање тужиоца да истом првостепени суд погрешно није признао тражене износе за састав наведених поднесака.

Подносак тужиоца – браниоца по службеној дужности од 21.4.2021. године, којим је обавестио суд да је окривљени претрпео тешку телесну пореду, уз који је доставио медицинску документацију и навео да исту треба ценити уз остале жалбене наводе, представља образложени поднесак поднет у интересу окривљеног, па тужилац има право да потражује накнаду трошкова за састављање таквог поднеска, јер је поднет у циљу остваривања права на одбрану окривљеног, а како је то правилно оценио и првостепени суд.

Неосновано се жалбеним наводима тужене указује да тужиоцу не припада право на накнаду трошкова поступка за састав трошковника, јер радња састављања трошковника представља радњу у погледу које се не сачињава посебан записник.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121 од 24.12.2012. године, број 99 од 15.7.2020. године и број 37 од 14.4.2021. године) у ставу 1 прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2 прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1 за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Тужиоцу – браниоцу по службеној дужности припада награда за састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка (трошковника), јер предствала „остале поднеске у кривичном поступку” у смислу Тарифног броја 4 став 2 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и сачињен је у циљу остварења права на наплату трошкова који тужиоцу по закону припадају, а како је то правилно оценио и првостепени суд.

Неосновани су жалбени наводи тужене да тужиоцу не припадају досуђени трошкови на име увида у списе предмета за радње извршене од стране адвокатских приправника, који у конкретном случају с обзиром на запрећену казну затвора за учињено кривично дело нису могли замењивати браниоца по службеној дужности – тужиоца.

Разматрање списка предмета је радња која се предузима ради припремања одбране окривљеног, па како не представља процесну радњу писмене односно усмене одбране окривљеног, не може се сматрати да постоји неопходност да буде предузета од

стране адвоката у смислу члана 73 Законика о кривичном поступку, на који се жалбеним наводима тужене, због чега чињеница да су списи предмета разматрани од стране адвокатских приправника не може бити разлог да се тужиоцу – браниоцу по службеној дужности не признају трошкови за увид у списе предмета које је извршено у интересу окривљеног, што се у смислу оправданости процењује у сваком конкретном случају.

Неосновано је жалбено указивање тужиоца да му првостепени суд није досудио тражене износе за шест увида у списе предметног кривичног поступка.

Бранилац окривљеног током кривичног поступка има право да изврши увид у списе предмета и да их прегледа и разматра, за шта истом у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката припада награда, али се оправданост такве радње процењује у сваком конкретном случају.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као бранилац по службеној дужности извршио увид и разгледао списе предмета дана 15.1.2016. године, дана 3.3.2017. године, дана 4.4.2017. године, дана 30.5.2019. године, дана 22.6.2020. године и дана 19.3.2021. године. Тужилац је као бранилац по службеној дужности предузео укупно шест радњи увида у списе предмета, а имајући у виду дужину трајања кривичног поступка, сложеност истог, кривично дело које је стављено на терет окривљеног, правилно је првостепени суд оценио да тужиоцу припада право на исплату износа од по 15.000 динара на име два увида у списе предмета, у складу са Тарифним бројем 79 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, правилно ценећи наведене критеријуме, као и обимност списе предмета у конкретном кривичном поступку.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права указивањем да првостепени суд приликом одмеравања висине награде за предузете радње тужиоца као браниоца по службеној дужности није применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" број 43 од 3.6.2023. године) која је стипила на снагу 3.6.2023. године.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у кривичном поступку за предузете радње у својству браниоца по службеној дужности поднео захтеве за накнаду трошкова дана 31.3.2021. године и дана 28.4.2021. године, у којим је висина трошкова опредељена у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121 од 24.12.2012. године, број 99 од 15.7.2020. године и број 37 од 14.4.2021. године).

Како је тужилац – бранилац по службеној дужности захтеве за накнаду трошкова у предметном кривичном поступку доставио пре ступања на снагу Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката која је стипила на снагу 3.6.2023. године, у којима је висину трошкова определио у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је била на снази у време предузимања процесних радњи и када је настала обавеза исплате тражених трошкова, правилно је првостепени суд закључио да тужилац нема основ да у парничном поступку потражује трошкове кривичног

поступка у складу са измењеном Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, с обзиром на то да се потраживање тужиоца у овој парници своди на дуг који је настао услед неисплаћене накнаде на име трошкова насталих поводом вођења кривичног поступка, због чега, супротно жалбеним наводима тужиоца нема места примени члана 11 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку донета је одлука садржана у првом ставу изреке ове пресуде.

Међутим, основано се жалбом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права у погледу одлуке о законској затезној камати на досуђени износ главног дуга.

Одредбом члана 277 ст. 1 Закона о облигационим односима прописано је да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице и затезну камату по стопи утврђеној законом.

Одредбом члана 324 ст. 2 Закона о облигационим односима прописано да ако рок за испуњење није одређен, дужник долази у доцњу када га поверилац позове да испуни обавезу, усмено или писмено, вансудском опоменом или започињањем неког поступка чија је сврха да се постигне испуњење обавезе.

У конкретном случају, новчана обавеза доспела је када је дужник – тужена позвана да исплати дуговани износ, а што је тужилац учинио достављањем предметних трошковника дана 31.3.2021. године и дана 28.4.2021. године. Како је тужилац законску затезну камату тражио почев од дана 7.5.2021. године, након доспелости обавезе тужене, то тужиоцу у границама захтева припада законска затезна камата на досуђени износ почев од наведеног дана до исплате, због чега је побијана одлука морала бити преиначена као у другом ставу изреке ове пресуде.

Имајући у виду наведено, применом члана 394 тачка 4 Закона о парничном поступку, у вези са чланом 387 став 1 тачка 5 Закона о парничном поступку донета је одлука садржана у другом ставу изреке ове пресуде.

Основано се жалбама тужиоца и тужене указује на погрешну примену материјалног права приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, решењем садржаним у петом ставу изреке побијане пресуде.

Одредбом члана 154 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о висини трошкова одлучује суд ценећи све околности. Одредбом члана 163 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, а ставом 2 истог члана је прописано да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи надокнаду.

Тужилац, заступан од стране пуномоћника из реда адвоката, успео је у овом спору са износом од 420.750,00 динара, па истом према вредности предмета спора припадају нужни трошкови за вођење ове парнице за састав тужбе и састав два образложена поднеска (поднесак од 10.11.2022. године којим се пуномоћник тужиоца изјаснио на одговор на тужбу и поднесак од 21.3.2024. године којим је прецизиран тужбени захтев) у износу од по 13.500,00 динара, за заступање на два одржана рочишта по 18.000,00 динара (рочишта од 6.12.2022. године и 1.10.2024. године) и приступ на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара (рочиште од 22.5.2023. године) и на име судске таксе за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 18.215,00 динара, што све укупно износи 124.180,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи важећим у време пресуђења. Тужилац нема право на накнаду трошкова за састав поднеска 5.5.2023. године, поднеска од 24.4.2024. године и трошковника, јер трошак састава истих у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку не представља нужан и потребан трошак. Тужиоцу не припадају трошкови у висини судске таксе за тужбу у износу од 40.000,00 динара и у висини судске таксе за првостепену одлуку у износу од 60.000,00 динара, с обзиром на то да је Таксеном тарифом за парнични и извршни поступак у делу поднесци - Тарифни број 1 став 1 тачка 3 прописано да за тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности такса се плаћа према вредности предмета спора, а за износ преко 100.000,00 динара до 500.000,00 динара вредности она износи 9.800,00 динара увећано за 2% од вредности предмета спора. Како је у конкретном случају тужилац успео у спору са износом од 420.750,00 динара, од тог износа 2 % је 8.415,00 динара, тако да такса за тужбу и првостепену одлуку износи 18.215,00 динара.

На досуђени износ парничних трошкова тужиоцу припада законска затезна камата почев од дана извршности одлуке, па до исплате, у складу са чланом 277 став 1 и чланом 324 став 2 Закона о облигационим односима у вези са члановима 2 и 3 Закона о затезној камати.

Са изложеног, применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

Како тужена није успела у жалбеном поступку, а тужилац је успео само у незнатном делу, док одговор на жалбу изјављен од стране тужиоца не представља нужан трошак у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку као неосновани одбијени њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у четвртном ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић